

הח"כית של המערך. ממשלת הצלליות

ומתנת יום-ההולדת של טדי קולק

פיליפ חביב נציגו של הנשיא האמריקאי, רונלד רגן, שבא למסע דילוגים במזרח התיכון בגלל משבר הטילים, פגש בראשי-הממשלה מנחם בגין, כשמסביבם עיתונאים וצלמים מכל רחבי העולם. בפגישה הראשונה בין השניים נראה כאילו הם יוצאים בריקוד.

העברית לראיין בפומבי את ח"כ **מושה דיין**. רייכר טילפן לביתו של דיין בצהלה וקיבל את הסכמתו. אולם דיין התנה תנאים: לרייכר אסור לשאול על הייו האישיים, על אוסף העתיקות, ועל מילחמת יום-הכיפורים. דיין הרשה, כמובן, לרייכר לשאול שאלות הנוגעות לספרו החדש. ביום המופע בינגו רייכר אל דיין, שישב במיזנון הכנסת, הציג עצמו וניסה לתאם עימו את הפרטים האחרונים. הפגשתו אמר דיין: "אני מרשה לך לשאול אותי על כל נושא שבעולם. אתה יכול לשאול על העתיקות. על החתיכות. על יום-הכיפורים — על הכל."

בתום פגישה של קבוצת מורים עם יושב-ראש הכנסת **יצחק ברמן** הוציאה עונרת דובר משרד-החינוך, **רינה יצחקי**, הודעה לעיתונות. בר אותה שעה עסקה דוברת הכנסת, **שרה ליה יצחקי**, בני-סוח הודעה לעיתונות על אותו נושא. רינה ושרה ליה הן אחיות.

בערב ראיונות שאל **ירון לונדון** את המראיין ח"כ **אהוד אולמרט**: "אתה כבר הרבה שנים הולך אחרי שריהביות **אליעזר שושן** — זקן — זה ביגלל אידיאולוגיה או ביגלל הכאריזמה המפורר-סמת של שוסטק?" אהוד אול-מרט פרץ בצחוק ולא השיב על השאלה.

נשיא המדינה **יצחק נבון** הוא ידיד-נפש של בעל מלון ראמאדה בירושלים, **עוז בדיה לוי**, אביו של **מימון לוי**, אחד ממורשעי מישפט הרצח הכפול, המרצה עתה את עונשו בכלא. ביום העצמאות היו הנשיא, רעייתו **אופירה** ושני ילדיהם אורחיו של לוי במלון שלו. בעוד ילדי הווג הנשיאותי צופים מהקומה ה-17 של המלון בויקוקין דינור, עסק הנשיא בצפייה בטלוויזיה שהקרינה ראיון עימו.

כשנשאלה השבוע, בר-ראיון עיתונאי, הומרת **גלי עטרי** אם כבר התחילה להל-חץ בעצמה שירים, השיבה: "עוד לא, אבל כבר קניתי פסנתר."

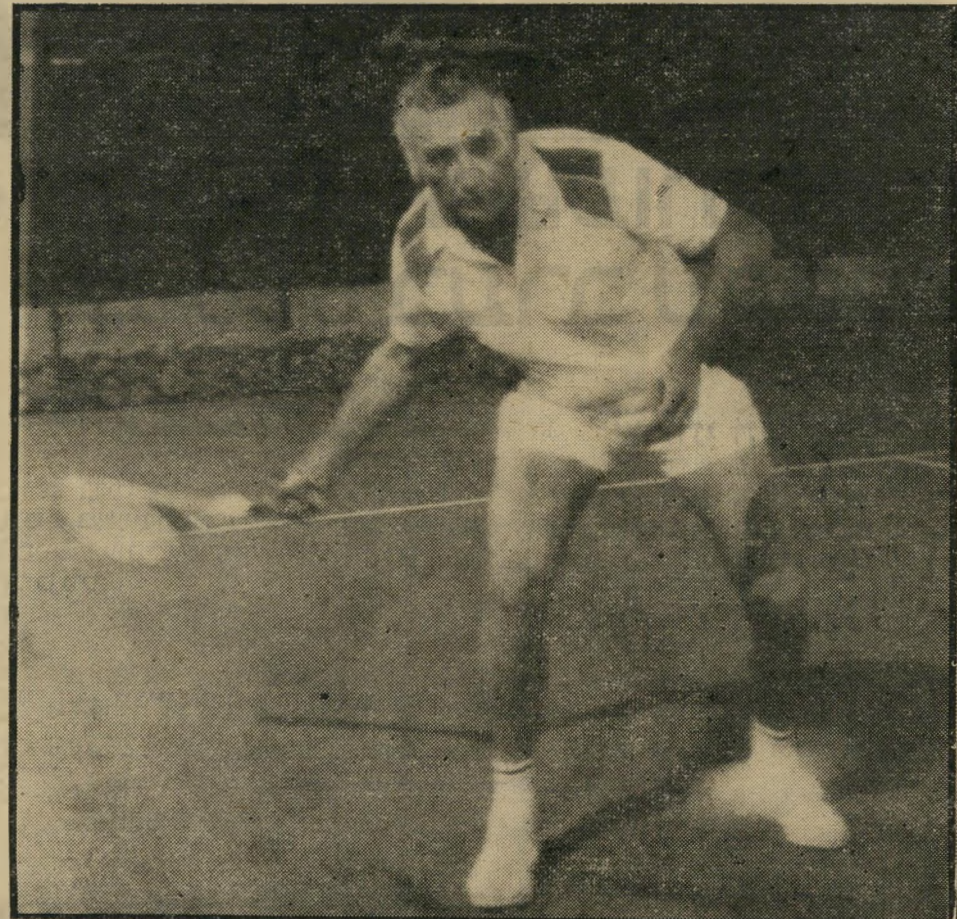
גיזאל ירשה את תפקידה של **לינדה רמבאום**.

דוברת סיעת הליכוד בכנסת, **רות** ("חיריק") **בן-צור**, שכחה להודיע לראשי הסיעה שלה על עבודתה החדשה. בן-צור מונתה דוברת תנועת תל"ם של משה דיין והדבר נודע רק במיקרה לראשי הליכוד.

העיתונאי **גידעון רייב** כבר התבקש על-ידי הסתדרות הסטודנטים של האוניברסיטה

בשם "תעלת הימים האחרונים".

מזכירתו של סגן ראש-הממשלה, הפרופסור **ייגאל ידין**, **ג'ואל פל**, החליטה שלא תהיה זו שתכבה את האור בלישכת סגן ראש-הממשלה. לכן היא מתכוונת לפרוש מעבודתה עוד לפני הבחירות. גיזאל קיבלה עשרות הצעות עבודה וזענתה בסופו של דבר לבקשתו של ראש לישכת העיתונות הממשלתית, **זאב חפץ**, לבוא ולעבוד בלישכה.

עמוס ירון מנהל חברת-ביטוח, אביו של אורון ירון, הילד שנחטף ונרצח לפני כשנה, הפסיד במישחק טניס של ותיקים, מעל גיל 35, בטורניר למנהלי-חברות ולאנשי-עסקים. התפסד לא דיכא את ירון. הוא הבטיח כי ימשיך להתאמן וכי בטורניר הבא ינצח.

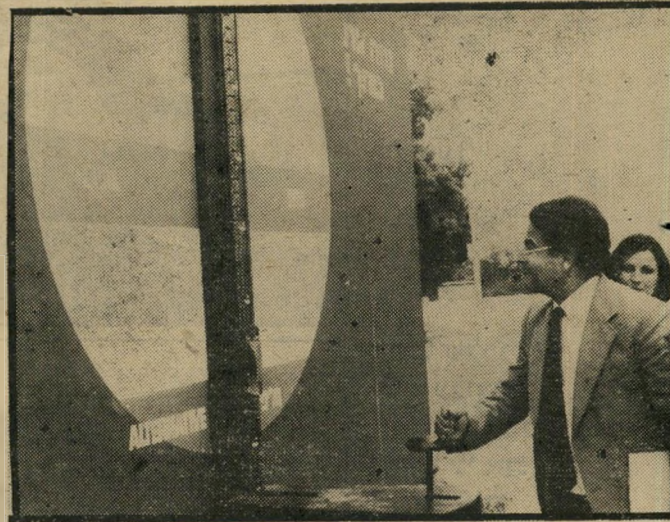
שמו של אמן הצלליות הידוע אלמוזלינו, שאין לו כל קשר מישפחתי עם חברת-הכנסת.

אחרי שח"כ הרות היים **קאופמן** שמע פעמים רבות שהממשלה של הליכוד, יורדת מהפסים, עלה בראשו רעיון מזהיר. קאופמן הורה למפרסמי חברת לגו שבבעלותו, לפזר בכל רחבי הארץ שלטים: "הרכבת של לגו לא יורדת מהפסים."

הסטיריקן **ב. מיכאל** מציע לקרוא לתעלת הימים

בתקריט חמורה היו

מעורבים ראש לישכת ראש-הממשלה, **יחיאל קדישאי**, ובעל הטור בדבר, **נחום בר-נעי**. ברנע פגש את קדישאי באחד ממסדרונות הכנסת. מייד אחרי נאומו של ראש-הממשלה **מנחם בגין** בסני מליאת ה-כנסת. ברנע, כמו מרבית ה-עיתונאים שהאזינו לנאומו, הי-ביע את ספקותיו ביחס לשפיות דעתו של ראש-הממשלה. אמר שאינו מוכן להישלח לקרב תחת פיקודו של בגין. "בני בגין, בנו של ראש-הממשלה,

פארוק ויברוק

רוכה, "אנרגיה 2000" וניגש לביתו הלאומי. כפתח הביתו ניצב מכשיר כוח שעליו צוינו כל מקורות האנרגיה, כמו מים, שמש, פחם, גז, נפט, חשמל וגרעין. הוא היכה בפטיש וכוחו הגיע עד נקודת הציון "שמש". העיר מברוק: "שמש יש לכלולנו, בלי הגבלה." את הביתו הלאומי תיכנן הארכיטקט ישראל גודוביץ.

יהיה בחוף-לארץ ואני אצטרך להילחם בגולן?" שאל ברנע את קדישאי ברמזו לכך, שעד הבחירות של מאי 1977, היה בנו של בגין, בני, בחזקת יורד. קדישאי התרגז וצעק על בר-נעי: "אתה הרא, בן-זונה." קדישאי, שידע שברנע ובני בגין הם חברים מילדות, גרר את ברנע לעבר אחד הטלפונים הסמוכים. הייג לביתו של בני בגין וסיפר לו מה שברנע אמר. אחר-כך נתן את האפר-כסת לברנע הנדהם. בני בגין אמר לברנע: "בזמן שאתה הודינת בניוירוק, אני לחמי תי." ברנע טרק את הטלפון.

לא רק ברנע שאל היכן יהיו ילדיו של בגין אם תפרוץ מילחמה. קרא ח"כ **צ'ארלי בימון** לעברו של בגין, בעת נאומו: "הבנים שלך בטח יהיו בתנימות צה"ל."

מנהלת קרו ירושלים, **רות חשין**, מארגנת סידרה של מסיבות לקראת סוף החודש, לכבוד יום הולדתו ה-70 של ראש עיריית ירושלים, **טדי קולק**. אל אחת המסיבות יוזמנו רק מיליונרים. מישראל ומארצות-הברית, שי-יחייבו לתת לבעל השימחה מתנת יום-הולדת מקורית, שי-תשמש ככרטיס-כניסה: כל אחד יהיה חייב לתרום לקרו ירושלים 100 אלף דולר, שהם כ-10 מיליון לירות.

בכנסת מכנים את רשימת המערך לכנסת העשירית, שבה ניצבת ח"כ **שושנה ארבל-אלמוזלינו** במקום השני, "ממשלת הצלליות", על